

LIST GENERAŁA ZAKONU ŚW. PAWŁA I PUSTELNIKA
NA OTWARCIE ROKU JUBILEUSZOWEGO Z OKAZJI
750. ROCZNICY ŚMIERCI BŁ. EUZEBIUSZA

Drodzy Ojcowie i Bracia,

20 stycznia 2020 r. będziemy obchodzić 750. rocznicę narodzin dla nieba bł. Ojca Euzebiusza z Ostrzyhomia. To szczególny moment w historii naszego Zakonu, wzywający nas, aby najbliższy rok przeżyć w dziękczynieniu za naszego Założyciela, a tym samym za sięgające XIII w. początki naszej wspólnoty zakonnej. Rok jubileuszowy jest zawsze propozycją Ducha Świętego, aby na nowo zainspirować tych, którzy są ulegli Jego natchnieniom oraz poprowadzić ich drogą jeszcze radykalniejszego naśladowania Chrystusa według charyzmatu założycielskiego.

Dziękujemy za naszego Ojca, bł. Euzebiusza, który urodził się około 1200 r. Ten kapłan i kanonik katedralny, ukrywając się podczas najazdu Tatarów w 1241 r. w lasach Pilisium (Pecs), spotkał przebywających tam pustelników i już kilka lat później podjął na ich wzór radykalny sposób życia poświęconego Bogu. Natchniony Duchem Świętym zgromadził ich następnie w jedną wspólnotę w klasztorze św. Krzyża ok. 1250 r. w Pilis. Po połączeniu ze wspólnotą założoną przez biskupa Bartłomieja, na górze św. Jakuba w Úrög w 1215 lub 1225 r., Euzebiusz został pierwszym prowincjałem paulińskim. Około 1262 r. otrzymał tymczasowe papieskie zatwierdzenie Zakonu. Zmarł w roku 1270, a jego ciało pochowano ze czcią w klasztorze św. Krzyża. Mimo, że nigdy nie był przez Kościół wyniesiony do chwały ołtarzy, paulini przypisywali mu tytuł błogosławionego. W 2004 r., na prośbę Generała Zakonu, Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, zatwierdzając teksty liturgiczne ku czci bł. Euzebiusza, oficjalnie zaaprobowała tym samym tytuł błogosławionego.

Jako paulini możemy widzieć w bł. Ojcu Euzebiuszu pierwsze i najwierniejsze odbicie ewangelicznego życia oraz radykalizm św. Pawła i Pustelnika. Mimo swej pozycji społecznej i kościelnej potrafił podjąć jasną decyzję, by naprawdę być dla Boga, pozwolić się porwać Jego miłości i Jego natchnieniu, by być dla Niego bez żadnych zastrzeżeń. Postawienie Boga na pierwszym miejscu i rozmodlenie – te jego postawy ukształtowały paulińską duchowość i sposób przeżywania życia „sam na sam z Bogiem”. Za tą postawą szła równocześnie miłość do człowieka – najpierw do braci pustelników z okolic Ostrzyhomia, z Gór Pilis, z okolic

dzisiejszego Klastrompuszta, a potem do wszystkich rozproszonych, aż do zebrania ich w jeden mocny „płomień”.

Chociaż różne koleje losu, a także ludzka słabość nieraz powstrzymywały żywotność charyzmatu paulińskiego, to ten duchowy płomień płonie do dziś, rozrasta się i rodzi nowe ewangeliczne owoce. Nasza paulińska „pustynia ducha”, Euzebiuszowa miłość i kontemplacja Boga w samotności oraz służba braciom przynosi owoce. Chcielibyśmy, by były one wielkie, nie tylko trzydziestokrotne. I za nie chcemy dziś dziękować! Dziękujemy za bł. Ojca Euzebiusza, za naszych Ojców i Braci, za tylu świadków i męczenników, którzy na przestrzeni wieków żyli Jego charyzmatem.

Rok jubileuszowy poświęcony bł. Euzebiuszowi, szczególnie w czasie doświadczanego z różnych stron zamętu, staje się najlepszą okazją do podjęcia drogi zakonnego radykalizmu i umiłowania Kościoła, któremu od samego początku nasi Bracia byli poddani. Także i my sami nie bójmy się tego radykalizmu i głębi modlitwy, by ożywiały one naszą bliskość z Bogiem i wzmacniały gorliwość apostołską.

Wszystkim paulinom, Ojcom i Braciom, życzę owocnego Roku jubileuszowego. Konfratrom, przyjaciółom, dobrodziejom naszego Zakonu i członkom naszych wspólnot parafialnych, grup apostołskich działających przy naszych kościołach oraz wszystkim, którym posługują paulińscy zakonnicy, życzę, aby ten rok był okazją do lepszego poznania ducha i historii naszej wspólnoty zakonnej. Ufam, że stanie się to okazją do pogłębienia swojego powołania i pójścia za Chrystusem jeszcze bardziej zdecydowanie i radykalnie. Pomocą i ukierunkowaniem niech będą propozycje zawarte w kalendarium obchodów Roku jubileuszowego.

Pomocą i Obroną okazywała się na przestrzeni wieków, najpierw dla naszego Ojca Euzebiusza, a potem dla całego Zakonu, Maryja, którą czcimy jako Królową Pustelników i Matkę naszego Zakonu. Współpracujmy z Nią w odkrywaniu i promowaniu piękna zakonnego i kapłańskiego powołania. Wraz z Nią śpiewajmy nasze *Magnificat* za życie i powołanie bł. Euzebiusza, świętując 750. rocznicę jego przejścia z „życia do Życia” oraz za wielowiekowe Euzebiuszowe dziedzictwo naszych Ojców i Braci.

O. Arnold Chrapkowski
GENERAL ZAKONU PAULINÓW